

Regimul dreptului minoritatilor de a-si folosi limba nationala in relatiile cu administratia publica

Revista de drept public, Nr. 4/2007, pag. 33

Autor : Vedinas Verginia

Pana la revizuirea din 2003, Constitutia Romaniei nu recunostea posibilitatea folosirii limbii minoritatilor nationale in raporturile cu administratia publica, desi tentative de a consacra o asemenea norma au existat inca din perioada de elaborare a proiectului de Constitutie, dupa cum vom avea prilejul sa aratam in cele ce urmeaza. O asemenea posibilitate a fost recunoscuta abia prin Legea nr. 429/2003 de modificare a Constitutiei si se regaseste concentrata in art. 120 alin. (2), care reglementeaza principiile de organizare si functionare a administratiei publice locale in Romania. Potrivit textului constitutional mai sus mentionat, in unitatile administrativ-teritoriale in care cetatenii apartinand unei minoritati nationale au o pondere semnificativa se asigura folosirea limbii minoritatii nationale respective in scris si oral in relatiile cu autoritatile administratiei publice locale si cu serviciile publice deconcentrate, in conditiile prevazute de legea organica.

In spiritul respectarii drepturilor minoritatilor nationale, Romania a asigurat cadrul constitutional si legal necesar respectarii acestor drepturi, intre care se regaseste si dreptul de a-si folosi limba natala, de a-si conserva traditiile, toate dimensiunile dreptului la identitate al acestora.

Cadrul constitutional al acestui drept este reglementat prin diferite acte normative. Ceea ce trebuie precizat este ca actele adoptate in dezvoltarea prevederilor constitutionale, ca si practica administrativa, in ansamblul ei, sa nu excedeze literei si spiritul Legii fundamentale. Este un truism al stiintei dreptului public ca drepturile recunoscute unei categorii determinate nu se pot transforma in privilegii si trebuie sa respecte institutiile unui stat de drept si democratic, asa cum este proclamata prin Constitutia Romaniei.